

Гой Вено, Вено, мильника керко! В. 172. Мене като веселеше Милин-
кій ношній шѣвецъ. Сб. 114. Съ сички-те бѣше добра, милушка, весе-
личка, като каджанка. З. 66. Миль—драгъ пр. дорогой: На трудолю-
бивъ чловѣкъ както е мило драго свое-то му здравіе, така сажо му е
драго и здравіе-то людско. Л. Д. 1873 р. 244.

Миль — бодъ с. м. часть мельничной оси (=мельничная игла):
Кълканъ чрѣзь жобы си върти вртено. А вртено е набито посрѣдѣ
си съ дълго желѣзо, кое зъвать „миль-бодъ“, то е положено право.
Единъ край мила опира доло на желѣзно блюдце, а горный му край
проминува горѣ прѣзь долный воденичанъ камѣкъ, кой е закѣщенъ и
недвижимъ, и опира на горный, въ кого има вдълбено друго желѣзо и
зъвъ ся пыприжъ. Пк. 81—82.

Мина суффиксъ, съ помощью котораго образуется особый родъ
числительныхъ, ставящихся при именахъ муж. рода (чаще въ народной
поэзии), а также иногда при нарѣчьяхъ: колко, нѣколко: „Е ви вазе
два мина девере“. М. 69. (Мома Гроздана), Си прескакала плетина, Си
нагазила петъ мина Петина млади пждари. М. 425. Що му готвить соф-
ра позлатена, Що да седѣтъ седумдесетъ мина. М. 84. Собрале сѣ, наб-
рале сѣ Седумдесетъ и сетъ мина И сетъ мина арамин. М. 278. Дали
сѣ чуло, видело, Мома булюбашъ да бидитъ Со сто и педесетъ сей-
мени, Со триста мина делин. М. 228. Малу нещо ти си пособери, И от-
бери три хиляда мина. М. 105. На околу направѣтъ толку мали дунки,
колку мина ке играетъ безъ еденъ. М. р. 526. Жятва си почва, кѣту
додаѣтъ сутрѣ рано на нивѣ, и ся прикрѣстятъ по християнскы, нарѣ-
дѣтъ ся ютъ една страна нивы по нѣколко си мина. Пк. 55.

Минало с. с. прошедшее: Стоявъ Заимовъ е написалъ много ху-
бава книга „Миналото“.

Миналъ **Минала** **Минало** пр. прошлый, минувшій: Да са
завземемъ вече за собствененъ нашъ оригиналенъ трудъ, съобразно съ
нашій миналъ, сегашенъ и бѣдѣщъ народенъ битъ. Л. Д. 1876 р. 145.
Ти ся бѣше замислила заради минали-тѣ дни. Р. 170.

Мингало въ западъ: Дайте ни вашъ-то мингало шингало да по-
мингалисаме шингалисаме, та пакъ ще ви го дадемъ? —Кантаръ-а. Ч. 122.

(Минарѣ* (*menāret*, s. a. 1. *Minaret*, *fanal*, *phare* ou autre *con-*
struction de la même destination. 2. *Tour au haut d'une mosquée d'où les*
crieurs appellent à la prière) с. м. минареть. **Минарѣта** мн. ч.: Надъ
сталба-та на источно-то минаре стои написано. Л. Д. 1874 р. 247.

Миндаль с. м. миндали: Кога ми ти носехъ дребно-то оwoце, Ле-
щи и миндали и благи яболки, Кисели калинки и сухо-но грозіе. М. 378.

Миндѣръ* (*minder*, s. t. *Matelas*) с. м. обитиѣя лавки, прикрѣп-